

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs CV. Confitemini Domino & inuocate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](#)

PSALTERIUM.

235

Cuius ab obtutu tellus commota tremiscit,
 Fumus contactis montibus exprimitur.
 Hoc mihi quod uitæ reliquum uoleat ipse relinqui,
 Ipsius expensum laudibus omne feram.
 Atq; utinam placeant illi mea carmina tantum,
 Ex quo sunt animæ gaudia sola meæ.
 De terra pereat peccator & impius omnis,
 Ex his dum reliquum nil superesse queat.
 Eia nunc igitur toto corde pectore laudes,
 Quæ domino debes fida Thalia tuo.

PSALMVS CV.

Confitemini domino & inuocate.

ARGUMENTVM.

Est gratiarum actio pro beneficijs populo Israel exhibitis. Refert autem ea ad misericordiam Dei, & promissionem patribus factam. Sicut Moses Deuter. capit. xxix. plane eodem modo hæc enumerat.

Aucteri repetens Abraamo cuncta recenset,
 Vsq; sub Aegypti regna relicta canens.
 Quæ Deus illorum respectu fecerit, usq;
 Dum Canaanitas sedibus ejcerent.

OFFicio Deo meritas date pectora grates,
 Qui petitis ueræ cunq; salutis opem.
 Quo decet ipsius celebrantes nomina cultu,
 Dicite per Gentes facta stupenda Dei.

Votum.

Qui abutitur
donis Dei, &
non considerat
in creatura po-
tentiam & ho-
nitatem Dei.

Propositio,
qua hortatur
ad gratiarum
actionem.

Concis.

Concinite unanimes illi date laudis honorem,
Dicite quæ semper, quantaq; solus agat.

Laudes sua celebrata Deum, sint gaudia cunctis,
Qui Domini quærunt iussa paterna sequi.

Quærите, nec caſſate, Deum, cognoscite uires
Ipsius, & uultus, quærite, amate pios.

Dicite facta Dei memores quæ maxima fecit,
Quām fuerit iudex uerus ubiq; Deus.

Vos ô præcipue magni proles Abraam,
Vos quoq; gentiles quos Iacobus habet.

Hunc nostrū meritō Dominumq; Deumq; uocamus,
Terrarum ille potens omnia regna tenet.

*Fæderis ille sui non obliuiscitur unquam,
Quod pactum ut duret sæcula mille dedit.

Promissio ter
re Canaan.
Narratio, in
qua historiam
operum Dei in
populo Israel
ab Abraham
usq; ad posses-
sionem terræ
Canaan percur-
rit.

Quod tecum uerbis Abraame fidelibus icit,
Quodq; tulit iurans Isace magne tibi.

Quodq; Iacob e tibi statuit pro lege sequendum,
Quodq; Israëlem iusit habere ratum.

Cum tali ad nostros loqueretur uoce parentes,
Auspice me Canaan terra futura tua est.

Abraham
Isaac
Jacob in terra
Canaan hospi-
tes.
Et loca mutantes nunc hæc, nunc illa subirent,
Regnaq; non magna, proximiora, manu.

Nec cuiquam permisit eis illudere, & ipsos
Propter eos reges arguit atq; duces.

Præcipiens nolite meis damno esse Prophetis,
Neue unctos libeat tangere fortè meos.

Inde famem terræ diutinam immisit in omnes,
Panis & annonæ sustulit omne genus.

Ioseph in Aegypto
Ettamen ante ipsos castum præmisit Ioseph,
Venditus in seruum, non minus ille fuit.

VIII

Vincula captiuus tulit impia carceris atri,
 Ferrataq; diu compede uinctus erat.
 Donec facta Deus iusta ipsius esse probaret,
 Et ueram factis iusbit adesse fidem.
 Misit & insontem solui rex iusbit ut effet
 Liber, & eximio dignus honore coli.
 Mox hunc ergo suæ domui præfecit, & omnes
 Ipsius Aegyptum sub ditione dedit.
 Præsit ut imperio populis, ducibusq; magistrum
 Præstet, & eruditat qua decet arte senes.
 Post genus Israël Nilotica regna subiuit,
 Venit in Aegypti ditia rura Iacob.
 Quem Deus innumeris crescentem fœtibus auxit,
 Perq; suas sparsit millia multa tribus.
 Diues ut Aegyptus iam non populosior effet,
 Quæ populo ipsius non satis æqua fuit.
 Quippe cor auertit Memphitica rura colentum,
 Ut nostros odio prosequerentur auos.
 Ut populum opprimerent indigna mole grauatum
 Seruitij, inuidia conuiciente dolos.
 Misit ut eriperet Mosen, quem legit, & eius
 Iusbit Aaronem sortis habere locum.
 Prodigia hi populis & signa horrenda tulerunt,
 Qualia non tellus uiderat ante Chami.
 Contexit tenebris Aegyptū horrentibus omnem,
 Iussa creatori paruit umbra suo.
¹ Omnia plena mari iam flumina sanguinis ibant,
 Non aliquo uiuus piscis in amne fuit.
² Iam loca terrestres implerant omnia ranæ,
 Fœdantes regum limina, fulcra, thoros.

Iacob in Aegypto.

Moses, Aaron.

Prodigia in Aegypto narrat,
 sed non eo ordine quo facta sunt.

3 Iusbit

3 Iusit, & omne genus uenere insecta, uenenisq;
Omnia uastarunt germina lata suis.

Quintam omi-
nit, ulcera uesi-
carū in iumen-
eis & homini-
bus.

4 Pro pluia rapido commisso grandine nimbos,
Igneā fertilibus fulmina misit agris.

5 Fregit pendentes ab adultis uitibus uas,
Iamq; locus uacuus sicubus omnis erat.

6 Omnis ab ipsorum deleta est finibus arbor,
Ligna breui miseris nulla fuere super.

7 Iusit, & agminibus densis uenere locustæ,
Quis numero bruchos expeditissime queat?

8 Absumse omniem florentis graminis herbam,
Languit erosio fructibus omnis ager.

9 Cuncta per Aegyptū primogenita abstulit omniem
Omnia primitijs caſſa fuere suis.

10 Ipsosq; argentoq; graues eduxit & auro,
Nullus in his quicquam qui queretur erat.

11 Leta erat Aegyptus quando egredierentur ab ipsa,
Omnibus ipsorum nam timor unus erat.

Iter & miracu-
la deserti.

12 Ipsorum extendit, tegerentur ut agmina, nubem,
Præius ut noctu luceat ignis erat.

13 Magna coturnicum cupidis data copiauenit,
Aërio pavit millia multa cibo.

14 Dissecuit rupem, dissecaq; fluxit aquæ uis,
Aridaq; exortum per loca flumen erat.

15 Refert omnia
ad promissio-
nem & miseri-
cordiam, non
ad merita po-
puli.

16 Nam uerbi fuit ipse sui memor, illius olim
Quod dederat iurans magne Abrabame tibi.

17 Atq; ideo eduxit populum noua gaudia agentem
Perq; triumphantes agmina lata manus.

18 Et dedit his alias expulsis Gentibus oras,
Quas nostri hæredes obtinuerent patres.

Vt 14

P S A L T E R I V M .

239

Virata conseruent ipsius iussa, nec unquam
Ipsius aduersi legibus ire uelint.

P S A L M V S C VI.

Confitemini Domino quoniam.

A R G U M E N T U M .

Est gratiarum actio. Sicut enim supra be-
neficia Domini commemorauit, ita hic pec-
cata populi enumerat & poenas, ut hoc mo-
do misericordia Dei amplificetur, qui tam
malis & ingratis, tot beneficia inexhaustæ
sue honitatis exhibuit. Habet autem confes-
sionem peccati, & orat, ut Deus promissæ &
declaratæ toties promissionis meminisse ue-
lit, & populum suum porro etiam liberare.

Ingratum se agnoscens, peccasse fatetur,
Et Domino populus non habuisse fidem.
Grates ergo refert, quia non occiderit omnes,
Fœderis ipse sui pollicitiq; memor.

Halleluia uel laudate Dominum.

C Arminibus celebrate nouis & dicite laudes,
Qui colitis pura simplicitate Deum.
Nam bonus est, & in æternos non desinet annos,
Esse sui tanta cum pietate memor.
De factis Domini quis dignè differat unquam,
Quis merito laudes ipsius ore canat?

Propositio.

Felices